

Dziesięć kamieni milowych teatru

ANTYK

Tragedia grecka. Rodzi się kanon. Sofokles i trzy jedności. Chór konieczny.

SREDNIOWIECZE

Misteria, przedstawienia religijne, trupy wędrowne. Wyrósł z dramatu liturgicznego, rozgrywane w plenerze lub kościołach.

RENEANS

RENEANS

2. Tragedia szekspirowska. Odejście od kanonu antycznego (chórowi i jednościom mówimy do widzenia).

1. Tragedia renesansowa – nawiązanie do dramatu antycznego (np. *Odprawa posłów greckich*)

OSWIECENIE

Powrót do klasyki. Wzory antyczne nawet w komedii (już w XVII w. u Moliera).

ROMANTYZM

Zachwył, fascynacja Szekspirem. Rodzi się wielki dramat romantyczny.

REALIZM

Pokazać prawdę, świat taki, jaki jest. Aż do naturalizmu – jak piją kawę – niech pachnie na scenie kawą.

Groteska, absurd, Czysta Forma. Wszystko, tylko nie realny świat. Jak u Witkacego.

T. SYMBOLICZNY

Symbol głównym środkiem wyrazu, jak w *Weselu* Wyspiańskiego.

T. AWANGARDOWY

ANTYTEATR

Pomysłodawca: Beckett. Oszczędna sceneria i fabuła. Bohater nic nie robi, bo po co? Akcja się nie dzieje – jesteśmy w antyteatrze... Ale dyskutowane są rzeczy pryncypialne.